

A Győri Ítéltábla pártfogó ügyvéd által képviselt **kk. felperes**nek a Dr. Gerbár és Dr. Kálmán Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék által 2014. március 26. napján meghozott P.20.257/2014/4. számú ítélet ellen a felperes részéről 7. sorszámmal előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperesnek 15.000.- (tizenötezer) Ft másodfokú perköltséget.

A fellebbezési eljárásban a felperes 100%-os mértékben pervesztes lett, a pártfogó ügyvéd díját a felperes viseli.

A feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és a felperest perköltség megfizetésére kötelezte.

A törvényszék ítélete tényállásában rögzítette, hogy az alperes által szerkesztett **"Folyóirat"** 2014. február 18.-i számában az első oldalon „Ő csak a gyermekét védte”, folytatásaként az ötödik oldalon „Eldurvult facebookos viszonyok” című közlemény jelent meg. A közlemény tartalma szerint egy fiú „Z” és egy lány „N” iskolai verekedését követően „Z” egy másik fiúval facebookon zaklatta és fenyegette a lányt. A két fiú találkozóra hívta „N”-t, azonban a megbeszélthelyen és időben a lány helyett édesapja jelent meg, aki a fiúkat megrángatta, fejüket összekoccintotta. „Z” édesapja a bántalmazás miatt feljelentést tett, mely alapján büntető eljárás indult. A közlemény továbbá „Z” osztályfőnöke által előadott iskolai jellemzését és az iskolaigazgató tanúvallomásának részletét is tartalmazza. A cikk közli, hogy „a kisfiú időközben elhagyta az iskolát, hála a családsegítőnek, bentlakásos

iskolába került vidékre", valamint megszólaltatja a „szűkszavú, bájos kislány”-ként jellemzett „N”-t és az édesapját, végül pedig hasonló esetek kezelésére szolgáló tanácsokkal látja el az olvasót.

Az első fokú bíróság ítéleti tényállásában foglaltak szerint a felperes törvényes képviselője a közlemény megjelenését követően felvette a kapcsolatot az alperessel, azonban a felek közötti egyeztetés eredménytelenül zárult. A felperes törvényes képviselője 2014. március 13. napján az alábbi helyreigazítási kérelemmel fordult az alpereshez: „2014. február 18-án kedden megjelent **"A"** „Ő csak a gyermekét védte” és a folytatásban „Eldurvult facebookos viszonyok” címen jegyzett cikke. Számomra és kk. fiam számára sértő, megalázó a cikk stílusa, tartalma. Ezúton kérem, hogy gyermekem becsületének, jó hírnevének visszaállítása érdekében sajtókereteken belül helyreigazító cikket jelentessenek meg, ugyanazon oldalakon, ugyan azon terjedelemben és az internetes oldalukon is jelenjen meg az általam jóváhagyott módosítás. Egyeztetés céljából a telefonszámon elérhető vagyok, vagy levél útján **"Helység"1....**” Helyreigazítás közlésére nem került sor.

Felperes keresetében helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy a cikk valótlan állításokat tartalmaz, miszerint az újságíró beszélt az osztályfőnökkel és az igazgatóval, hiszen az idézett kijelentések orvos számára készült írásbeli jellemzésből valók, kiemelte továbbá, hogy családvédők az ügyben egyáltalán nem jártak el. Álláspontja szerint a valós tények hamis színben való feltüntetését eredményezi a lány szűkszavú, bájos személyként történő jellemzése, míg a valóságban beteg, hiperkinetikus zavarban szenvedő felperes „Antikrisztusként” való beállítása.

Alperes kereseti ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta, hogy a felperes az alpereshez intézett írásbeli kérelmében nem jelölte meg azokat a tényeket, amelyek tekintetében helyreigazítást kér, továbbá, hogy a közleményből felperes nem ismerhető fel, személye nem azonosítható.

Az első fokú bíróság indokolásában kifejtettek szerint sajtó-helyreigazítás érvényesítésére csak jogszabály által behatárolt körben és a jogintézmény rendeltetésének megfelelően van mód. Így a peres eljárás során a tekintetben kell döntést hozni, hogy a helyreigazítás közlésének elmaradására kellő okkal került-e sor. A bíróság csak a sajtószerv felé benyújtott kérelem körében vizsgálódhat, ennek hiányában a sajtószervet a helyreigazítás önkéntes közzétételének lehetőségétől fosztaná meg a bíróság.

A törvényszék indokolásában megállapította, hogy felperes ugyan a jogszabály által előírt határidő megtartásával, a sajtóközlemény megjelenésétől számított 30 napon belül írásban kérte az alperestől a

közlemény helyreigazítását, helyreigazítási kérelme azonban egyetlen tényállást sem jelöl meg kellő pontossággal. A helyreigazítási kérelem perbeli pótlására nincs lehetőség, ezáltal nincs olyan helyreigazítás, amelynek közzétételére az alperes kötelezhető lenne.

A törvényszék ítélete ellen felperes élt fellebbezéssel, melyben az alperes a helyreigazítás közlésére és perköltség viselésére kötelezésével, másodlagosan - az ítélet helyben hagyása esetén - a felperest terhelő ügyvédi munkadíj tekintetében az ítélet megváltoztatását kérte. Fellebbezésében előadta, hogy jogban járatlan törvényes képviselője valóban nem adta konkrét szövegezését a helyreigazításnak, mindazonáltal megállapítható, hogy a perbeli cikk egész tartalmát valótlan tényállításnak, híresztelésnek tartja. Álláspontja szerint az alperesi képviselő részére megállapított munkadíj nem áll arányban a kifejtett perbeli tevékenységgel. Képviselőváltás folytán tárgyaláson kiegészített fellebbezésében harmadlagosan eljárási szabálysértésre hivatkozva az ítélet hatályon kívül helyezését kérte. A peranyagból kitűnően a bíróság bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül, egy tárgyalást követően ítéletet hozott - bizonyítási teherről szóló kioktatási kötelezettsége elmulasztásával eljárási szabálysértést valósított meg. Előadta továbbá, hogy a helyreigazítási kérelemnek és a keresetnek nem szükséges egymást fednie, az eljárás nem szűkülhet le pusztán az egymásnak való megfelelés vizsgálatára. E körben a Kúria PK 15. számú állásfoglalására hivatkozott, melynek értelmében a jogosult válaszlevele közzétételét is kérheti, kiemelte továbbá, hogy a bíróságnak joga van a konkrét közlemény tartalmának rögzítésére.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében, az ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a törvényszék alapos bizonyítási eljárást folytatott le, melynek eredményeként helyes tényállást állapított meg és az abból levont jogi következtetése is helytálló. Előadta, hogy a felperes helyreigazítás iránti igénye nem felel meg a Kúria PK 12. számú állásfoglalásban rögzítetteknek, hiszen az alpereshez intézett levelezésében konkrét helyreigazítási igényt nem jelölt meg. Felperes a többszöri egyeztetés során, a perben pedig bírói felhívás ellenére sem jelölte meg, hogy melyek a valótlan, illetőleg való tények valamint, hogy mely cikkbeli állítást szeretné helyreigazíttatni. Meglátása szerint a cikk szereplőinek azonosítása nem lehetséges. Előadta továbbá, hogy a perköltség meghatározásakor a törvényszék a vonatkozó jogszabálynak megfelelően járt el, a megállapított összeg nem eltúlzott.

A felperesi fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

Az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék a perben szükséges és elégséges mértékben a bizonyítási eljárást lefolyatta, a beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának megfelelően, helyesen, okszerűen, összességükben értékelve megalapozott tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetésével és a döntés indokolásával is az ítéltábla egyetért.

Az ítéltábla osztotta a törvényszék álláspontját, miszerint a sajtó-helyreigazítási per lefolytatását megelőzően kötelező sajtószerv előtti előzetes eljárásnak van helye. Az előzetes eljárást írásban, a vonatkozó tényállítások megjelölésével, a sérelmezett közlemény közzétételétől számított 30 napon belül kell megindítani. A benyújtandó kérelemnek a sérelmesnek tartott közlemény megjelölését, a helyreigazításra vonatkozó kifejezett kérelmet, a sérelmezett közlemény valótlan tényállításainak megjelölését, továbbá a közlendő való tényeket kell tartalmaznia. A jogszabályban foglalt tartalmi elemekkel rendelkező kérelem ugyanis anyagi jogi előfeltétele a keresetnek. A felperes kérelmében nem jelölte meg, hogy mely tényállítások helyreigazítását igényli, ebből következően a sajtószerv előtt hibásan járt el. Felperes érdemben nem hivatkozhat jogbéli járatlanságára, kérelme hiányossága okán az első fokú bíróság helyesen járt el keresete elutasításakor.

Sajtó-helyreigazítási perben csak az írásban közölt kérelemben megjelölt tényállítások helyreigazítását lehet kérni (Kúria PK 13. számú állásfoglalása II. pontjának harmadik fordulata). Ebből következően felperes azon fellebbezési hivatkozása, miszerint a helyreigazítási kérelemnek és a keresetnek nem feltétlenül kell egymásnak megfelelnie nem helytálló. Eltérés részben lehetséges, akképp, hogy a kérelem tágabb tartalmú a keresetnél, de minden esetben szükséges, hogy a kérelem az előterjesztett kereseti kérelmet lefedje. A Kúria PK 15. számú állásfoglalása alapján valóban van mód helyreigazításként a jogosult válaszlevelének közzétételére, azonban ebben az esetben a kérelem fentebb részletezett kötelező tartalmi elemei a válaszlevélből kell, hogy kitűnjenek. A bíróság rögzítheti ítéletében a helyreigazítás konkrét szövegét, de erre szükségszerűen a kérelem és a kérelem tartalmának megfelelő kereset által behatárolt keretben van lehetősége.

Jelen ügyben a keresetindítás anyagi jogi előfeltételeként megkívánt kérelem hibásan került benyújtásra az előzetes eljárásban, ezért a perben további bizonyítás lefolytatásának, így bizonyítási teherről történő kioktatásnak sem volt helye. Erre tekintettel a bíróságnak a kereset ítéleti elutasításáról kellett rendelkeznie.

Az ítéltábla megítélésében a törvényszék a meghivatkozott jogszabályok helyes alkalmazásával állapította meg az alperes perköltségét, az nem minősül eltúlzottnak.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a törvényszék érdemben helyes döntését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban felperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése, 84. § (4) bekezdése és 85. § (3) bekezdése alapján felperes teljes személyes költségmentessége figyelembevételével is köteles megfizetni a pártfogó ügyvéd díját és az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján, a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységre figyelemmel - a megbízási szerződéstől eltérő - mérsékelt felmerült perköltségét.

A tárgyi illeték-feljegyzési jogos perben (Itv. 62. § (1) bekezdés f) pont) a le nem rótt eljárási illeték a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14. §-a alapján az állam terhén marad.

G y ő r, 2014. május 15. napján

dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

dr. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

. Maurer Ádám sk.
bíró

Kiadmány hitelül:

Kiadó